

CUVÂNT ÎNAINTE

Conectivitatea și conservarea reprezintă un domeniu în continuă dezvoltare, care acoperă cerințe vaste pentru a menține, îmbunătăți și/sau restabili fluxurile naturale și dinamica proceselor. Menținerea conectivității reprezintă piatra de temelie în vederea asigurării vitalității speciilor și habitatelor, iar dezvoltarea sustenabilă reprezintă singura șansă de a coexista pe termen lung. Având în vedere provocările societății noastre, dar și șansa de a beneficia de tehnici și aparatură de ultimă generație, putem să ne dezvoltăm “inteligent” astfel încât să lăsăm moștenire generațiilor următoare bogăția naturii.

Avem șansa să locuim într-o țară în care biodiversitatea este la cote ridicate, speciile încă se mișcă liber, fără a avea obstacole permanente și habitate fragmentate pe suprafețe mari. Tocmai de aceea misiunea noastră este una foarte dificilă, pentru că trebuie să ne asigurăm că nu împiedicăm dezvoltarea economică a țării, dar totodată suntem datori să menținem bogăția pe care am fost privilegiați să o primim.

Pentru îndeplinirea acestei misiuni, acest suport de curs prezintă principiile de bază ale conectivității și conservării, modalitatea de desemnare a coridoarelor ecologice, tehnicile de analiză și modelare a rețelelor ecologice, precum și măsurile de atenuare, de management și de monitorizare.

Rolul cursului este să ajute la formarea de specialiști și experți care să acționeze în teritoriu în vederea menținerii și refacerii conectivității, oferind o bază importantă de pornire cu informații de ultimă actualitate preluate de la nivel internațional.

În calitatea mea de coordonator al grupului european de specialiști în conectivitate și conservare (IUCN WCPA connectivity conservation specialist group), am avut șansa de a participa activ la elaborarea ghidului *Guidelines for conserving connectivity through ecological networks and corridors* (Hilty et al. 2020) încă din anul 2016, fiind parte a unui efort global de mare amploare alături de alte sute de experți în conectivitate și conservare.

De asemenea, pioneratul în conectivitate și conservare a avut la bază și proiectul COREHABS (coridoare ecologice pentru habitate și specii în România) în care au fost implicați mai bine de 60 de experți români din 6 instituții diferite. Rezultatele acestuia având rezonanță internațională și constituind o bază teoretică valoroasă.

Continuarea proiectului COREHABS a avut loc în cadrul inițiativei europene BEARCONNECT (Conectivitatea funcțională și sustenabilitatea rețelei ecologice europene – studiu de caz al ursului brun), care are șase instituții

partenere. Țara noastră, prin intermediul subsemnatei, a coordonat întregul proces de analiză și implementare a know-how-ului legat de coridoare și rețele ecologice, proiectul finalizându-se cu un workshop de talie internațională în poiana brașov.

Notă: acest suport de curs are la bază o documentație complexă, rezultată în cadrul implementării mai multor proiecte de cercetare naționale și internaționale, dar și a numeroaselor colaborări internaționale, în care au fost implicați foarte mulți experți. Autoarea le transpune și analizează în cadrul acestui suport de curs pentru a oferi o bază didactică în domeniul conectivității și conservării, fără a își însuși drepturile de autor asupra materialelor originale.